

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af Arbejdstilsynets beføjelser ved arbejde i private hjem.

(Beslutningsforslag nr. B 15).

Medlemmer af Folketinget Ulla Tørnæs (V), Jens Vibjerg (V), Pia Christmas-Møller (KF) og Knud Erik Kirkegaard (KF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af 1 års fleksibel barselorlov.

(Beslutningsforslag nr. B 17).

Samtykke til behandling

Formanden:

Den sag, der er opført under punkt 6 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold).

Det er givet.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse. (Godkendelse af nyt ordinært medlem i stedet for Jes Lunde (SF)).

Formanden:

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Socialistisk Folkeparti i Nordjyllands Amtskreds, læge Lene Garsdal, godkendes som ordinært medlem af Folketinget fra og med den 1. oktober 2001, efter at Jes Lunde har nedlagt sit mandat.

Indstillingen sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 121 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om EU's forhandlingslinje og om selvstændige danske initiativer op til og under WTO's ministerkonference i Qatar].

Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Kolstrup (EL).

(Forespørgslen anmeldt 3/10 2001).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 2:

Forespørgsel til justitsministeren [om status på terrorbekæmpelsen efter terrorangrebet på World Trade Center].

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 3/10 2001).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forhandling om redegørelse nr. R 1: Statsministerens redegørelse ved Folketingets åbning.

(Redegørelsen givet 2/10 2001. Meddelelse om forhandling 2/10 2001).

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at der under denne sags behandling også kan omtales den næste sag på dagsordenen, nemlig første behandling af forslaget til finanslov for finansåret 2002.

Der er en taletid på indtil 20 minutter, og jeg gør opmærksom på, at reglen, for så vidt angår korte bemærkninger, administreres efter samme

regelsæt, som det var tilfældet ved åbningsdebatten sidste år, og som det var tilfældet ved afslutningsdebatten i maj.

Jeg gør i øvrigt opmærksom på, at reglerne for de korte bemærkninger praktiseres er omvendt til Tingets medlemmer, og jeg skal derfor ikke gennemgå dem nærmere.

Forhandling

Jan Petersen (S):

I tirsdags sluttede statsministeren sin åbningstale med at fremhæve, at vi midt i tragedien den 11. september måske finder håbet om et nyt globalt fællesskab, hvor alle, der vil freden og tolerancen, er inviteret med, hvor kimen til en ny verdensorden findes, og hvor gamle fjender søger sammen og hjælper hinanden.

Det er nødvendige ord her 3 uger efter, at vi blev konfronteret med terrorisme i en ny og mere modbydelig udgave, end vi troede muligt. Derfor er jeg, og derfor er Socialdemokratiet enige i hver eneste sætning, der blev sagt i tirsdags, og i den måde den nye situation blev beskrevet på, men også i det håb, som nu skal og må tændes.

Vi har brug for fællesskab, vi har brug for mere fællesskab, vi har brug for et mere forpligtende fællesskab, for den 11. september måtte vi indse, at vi alle – enkeltpersoner, folkeslag og lande – er sårbare, når terrorister og fanatikere slår til med deres ultimative våben. Derfor må vi forpligte os i fællesskab gennem aftaler, regler og ressourcer for at finde, straffe og bekæmpe terrorisme i alle dens modbydelige udgaver.

Men det er ikke nok. Det forpligtende fællesskab skal også sættes ind på at fjerne grobunden for terror og fanatisme. Demokrati og menneskerettigheder, men også en konsekvent kamp mod ulighed, underudvikling og massiv fattigdom, som skaber desperation og konflikter mellem mennesker og spændinger mellem verdens rige og fattige lande, er vejen til at bekæmpe terrorismen.

Vi har noget at have vores håb i. FN har reageret gennem sin resolution mod terrorisme, NATO reagerede ved at aktivere artikel 5, den såkaldte musketered, og EU har reageret gennem en række initiativer, der skal bekæmpe terrorisme. Danmark står bag alle disse beslutninger, og vi må konsekvent leve op til de pligter, det medfører for os i det danske Folketing.

Der bygges i disse uger broer i det internationale samfund. Det er væsentligt, at Kina og Rusland er med, men også at hånden er strakt frem til lande med store muslimske befolkningsgrupper. Dette er en kamp mod terrorisme, ikke mod mennesker med en bestemt tro.

Det var USA, det gik ud over den 11. september, men det var også os, det ramte, og meldingerne fra amerikanerne er klare: USA engagerer sig i en ny verdensomspændende alliance af lande.

Det er også en stor og værdifuld nyhed, at amerikanerne betaler deres gæld til FN.

Den nye situation efter den 11. september er, at intet menneske, intet land og intet kontinent kan bygge sin egen fæstning og på den måde beskytte sig mod terror. Der findes kun de fælles, forpligtende svar, hvor vi alle tager vores del af ansvaret. Der tegner sig internationalt helt nye muligheder.

Denne konsekvens påvirker selvsagt dagsordenen for det, vi i efteråret skal gøre i Folketinget. Vi skal for det første have gennemført de ændringer i vore love og praksis, som vedtagelserne i FN's Sikkerhedsråd og EU medfører. Vi fik en detaljeret gennemgang i tirsdags af de vigtigste initiativer. Vi skal kort og godt stramme op, hvor det er nødvendigt. Det er vores bidrag over for os selv, men så sandelig også over for omverdenen.

Vi er ikke, men vi må også sikre, at vi ikke bliver et tilholdssted for terrorister i fremtiden. Derfor må vi opruste den danske efterretningsvirksomhed, og vi må gennemføre nødvendig lovgivning. I det hele taget må kampen mod ikke blot terrorisme, men al grænseoverskridende kriminalitet mødes med en robust dansk indsats. Det gælder også vor tids slavehandlere, dem, der handler med kvinder, og det gælder krigsforbrydere.

Vi må forberede en revision af lovgivningen, så vi får en udvidet adgang til at retsforfølge personer, der opholder sig i Danmark og har deltaget i krigsforbrydelser, i folkedrab, i tortur og i forbrydelser mod menneskeheden. Det håber jeg at et bredt flertal her i Folketinget vil bakke regeringen op i. Terrorismen og grænseoverskridende kriminalitet, men selvfølgelig også den type kriminalitet, som er mere almindelig kendt, er og skal være en central del af vores samfundsdebat.

I Socialdemokratiet ønsker vi løbende at ændre og indrette vores indsats over for kriminaliteten, så vi hele tiden kan imødegå de udfor-

dringer, kriminalitet giver os. Den skal bekæmpes. Vi har alle krav på at kunne leve en tryk hverdag uden vold og overgreb. Derfor har vi og skal også i fremtiden have en retspolitik, der er rimelig og konsekvent og passer til opgaven.

Vi er glade for regeringens forslag om at skærpe straffen for voldtægt og – som jeg tidligere nævnte – for det foreslåede stærkere værn mod kvindehandel.

Straf er nødvendigt, men gør det ikke alene. Vi skal også bekæmpe årsagerne til kriminalitet. Jeg er overbevist om, at når vi kan se, at vi har lavere kriminalitet, end vi havde i 1984, ja, så er det ikke alene, fordi der er en konsekvent retspolitik, men også fordi vi har en målrettet og social indsats over for de miljøer, hvor kriminalitet næres og læres.

Vi lever på mange måder i et sundt, et sikkert og et trygt samfund. Vi får godt nok negative historier, og vi får indimellem billeder af det Danmark, vi har i 2001. De er der, de billeder, og de er der, de historier, men de er ikke hele billedet. Vi er nemlig nået langt siden 1993. Danmark er blevet et bedre land at leve i. Vi er et land uden massearbejdsløshed, vi er et land i arbejdstøjet, vi er et land med en veludbygget offentlig service, og vi er landet, hvor der er lige adgang til grundlæggende velfærd og tryghed. Vi er et samfund med 900.000 offentligt ansatte, der hver eneste dag hjælper vore ældre, behandler vore syge, passer vore børn, underviser vore unge og værner om vores sårbare og udsatte medborgere. Vi har et samfund, der i bund og grund er sundt, sikkert og trygt for os som mennesker at leve i.

Den grundlæggende tryghed og den frihed, det giver, skal der ikke eksperimenteres med. Det forpligtende fællesskab er ikke kun en international dagsorden, det er i høj grad en dansk dagsorden for fremtiden.

Det, regeringen har gennemført sammen med en række partier i Folketinget, sammen med kommuner og amter, sammen med virksomheder, faglige organisationer, foreninger og mange andre, skal ikke stoppe, for godt er der i Danmark, men vi skal videre. Der er stadig mennesker, der er ledige, der er stadig mennesker, der er udstødte, der er stadig meget at gøre.

Og vi skal med den store internationale dagsorden i baghovedet, den dagsorden om ligheden, om friheden og om fællesskabet mellem mennesker, gribe dagen og placere den i vores vision om det danske fællesskab.

De, der har mest brug for fællesskabet, er de mange, hvis liv er sårbart, udsat, og dem, der har svært ved at leve uden stærk støtte fra samfundet. Uanset om det er misbrug eller hjemløshed, ja, måske begge dele, skal den enkelte møde det stærke fællesskab. Det gælder også sindslidende, ja, det gælder i det hele taget de mennesker i Danmark, som ville tabe i et samfund, hvor enhver overlades til sig selv.

Vi skal videre, ikke kun med bevillinger, men også gennem fortsat og konsekvent nytænkning. Vi skal tage udgangspunkt i den enkelte, når vi i fællesskabet skal hjælpe vores svage til at få magten over deres eget liv tilbage. Det er et vigtigt tema for Socialdemokratiet i dette efterår.

Vi har også brug for det forpligtende fællesskab, når vi er syge, og det må der ikke eksperimenteres med. Den frie og lige adgang til sundhed og behandling ved sygdom er grundlæggende, og også her er vi kommet langt. I dag er det frie sygehusvalg i langt de fleste tilfælde en realitet, vi behandler langt flere mennesker i dag end for 10 år siden, hjerteplanen fungerer, og vi har indledt en behårdet kamp mod kræften. Der er behandlingsgaranti for de livstruende sygdomme, og vi har lagt et solidt grundlag for, at vores sygehuse har det nødvendige antal medarbejdere i fremtiden.

Det danske sundhedsvæsen har fået en økonomisk og en kvalitativ saltvandsindsprøjtning, senest ved regeringens aftale med landets amter. I de kommende år skal vi fortsætte dette høje ambitionsniveau, for kun på den måde gør vi mennesker uafhængige af deres pengepungs størrelse eller deres adgang til at blive forsikret, når de har brug for behandling.

De ældre har også krav på fællesskabet. De har investeret deres arbejdsliv i det Danmark, vi har i dag, de har afleveret et samfund, der er bedre end det, de var unge i. Der er gennemført forbedringer for vores ældre økonomisk, bolig-mæssigt og i den indsats, vores ældre har krav på, når de bliver syge, svage og meget gamle. Regeringen har nye initiativer på området. Det fremgik i tirsdags. Det er den rigtige dagsorden, der er sat for efteråret.

I forbindelse med kommuneaftalerne er der aftalt en omfattende oprustning af folkeskolen. Det er en kraftig indsats, som skal give vores børn en moderne og tidssvarende skolegang. Der renoveres, og der udbygges i vores skoler i disse år.

Men også inde i skolen forandres der. Vi ser lærere, der nu møder nutidens børn med nuti-

dens og fremtidens udfordringer. Der er IT, der er moderne undervisningsformer, og der er også en stigende åbenhed over for det samfund, som børnene jo også lever i, når de ikke er i skole. Og vi forsøger os i øjeblikket også med at få sund mad ind i vores skolers og i vores børns hverdag. Det er en god investering i fremtiden, vi her har gang i.

Helt centralt i de kommende måneders debat står selvfølgelig også regeringens forslag om en forbedring af barselorloven, og der er også mange andre forslag. Vi står bag regeringens udspil, og vi forventer, og vi tror, at vi i efteråret finder en fælles, en bred og en bæredygtig løsning på dette vigtige område for børnefamilierne. For os er det imidlertid afgørende, at det er forældrene, der afgør, hvor lang en del af barselorloven de vil bruge. Derfor kræver en fælles løsning på barselspørgsmålet også en enighed om, at der skal være sikkerhed for pasning af børnene i samtlige landets kommuner.

Jeg vil så godt knytte nogle bemærkninger til en række andre aktuelle temaer, som er på dagsordenen her i efteråret.

Vi skal videre med arbejdsmiljøindsatsen, så årsagerne til nedslidning og udstødning fra arbejdsmarkedet bekæmpes konsekvent og direkte dér, hvor skaderne sker. Vi skal arbejde med kvaliteten i arbejdsmiljøindsatsen, og vi ser også frem til regeringens forslag om at forbedre arbejdsskadeloven. Det er et nødvendigt forslag at få frem, og det er nu.

Vi regner også med, at det er muligt at få løst de økonomiske problemer på erhvervsskolerne, sådan at vi over flere år kan give vores erhvervsskoler og deres elever et solidt fundament for en god uddannelse. Jeg vil også godt nævne, at det ikke kun er dét på erhvervsskolerne, altså når de er på skole, der bekymrer os, og som vi skal have skabt løsninger på. En erhvervsuddannelse uden en praktikplads er nemlig ikke en rigtig erhvervsuddannelse, og derfor er mangel på praktikpladser uacceptabel. Vi holder fast i, at det også er på den politiske dagsorden.

Vi fik en alvorlig, men en værdig tale i tirs-dags. Vi skal holde sammen på Danmark, var ordene. Det får mig til at gøre to bemærkninger om det at holde sammen.

Vi skal holde sammen på hele Danmark. Derfor er ambitionen om at få regionalpolitikken mere i fokus helt central. Vi har den på dagsordenen. Jeg tror, at mange andre også har den på dagsordenen. Vi må på landsplan bidrage til, at vi ikke øger ulighederne, men at vi mindsker

ulighederne mellem de forskellige dele af vores land. Vi skal have hele Danmark med, når udviklingen kommer igennem. Forskellene er ikke større, end at vi kan løse dem. Det er ikke umuligt at arbejde med netop regionalpolitik i et land som vores. Det er en overkommelig opgave.

Men det må også være overkommeligt at holde sammen på Danmark på en hel anden måde, og det er, når det gælder indsatsen over for indvandrere og flygtninge. Vi har alle et ansvar for, at vi ikke i disse måneder og tydeligt inspireret af terrorangrebene skaber nye fjendebilleder eller forstærker dem, der måtte være, om mennesker, der også lever i vores samfund.

Det er terroristerne, der skal bekæmpes. Det er ikke mennesker i vores land, som i øvrigt lever i et land, hvor religionsfriheden er nævnt markant i grundloven. Der må ikke pustes til ilden. Det er så let, for vi kan jo alle blive provokeret af nogle få, som jublede over terrorangrebene. Socialdemokratiet ønsker det, og vi synes egentlig, at statsministeren fortjener ros ved konsekvent at gå forrest og gå imod enhver tendens til at stemple etniske minoriteter eller mennesker med en bestemt tro som de ansvarlige for terrorisme. Det er lederskab at handle sådan.

Må det også være appellen – og jeg tror, at om ikke alle så de fleste af os vil det – at vi ikke puster til en debat herinde, som også bliver det valg af temaer, som vi tager fat på, og ikke sender to signaler ud. Det ene er: Vi er enige i det; du siger som socialdemokratisk ordfører. Det andet er: Udlændinge er alligevel et enormt problem.

Vi tror, og vi ved, at integrationen er det altafgørende. Og vi vil, at vores indvandrere og flygtninge skal møde et land, hvor pligter og retfigheder er klare og er ligestillede. Det store flertal ønsker at være en del af vores samfund, at tale vores sprog, tage del i vores demokrati og give deres bidrag til det danske samfund gennem et arbejde og gennem muligheden for at få noget at betale skat af.

Det er krav, som forpligter indvandrerne, flygtningene. Ja, det forpligter os alle, for når vi skal holde sammen på hele Danmark, er kravet, at vi skal undgå, at bestemte grupper i vores samfund bliver udstødt, at de holdes ude eller for den sags skyld holder sig ude. Det er en central målsætning i integrationsindsatsen, men det er i øvrigt også en målsætning, der gælder for alle, der udstødes, holdes ude eller holder sig ude af fællesskabet, fordi deres liv er svært, eller for-

di de aldrig har mødt en varm hånd og derfor kun forstår de kolde og de voldsomme ytringer. Det er nemlig i de stærke og forpligtende fællesskaber, at vi finder svaret. Det gælder ikke mindst, når mennesker drives på flugt af alle de kendte grunde.

Det blev nævnt i tirsdags, at Danmark må forstærke sin hjælp til flygtningene i Afghanistan og forstærke den i nærområdet. Det er en rigtig præcisering af det, der er et centralt fundament i dansk udviklingspolitik, nemlig at vi altid stiller op, når humanitære katastrofer hærger lande og driver mennesker på flugt.

Vi kan stille op hver eneste gang og med en forholdsvis stor hjælp, fordi vi i Danmark giver en høj ulandsbistand, ja, den højeste ulandsbistand af alle i forhold til værdien af vores nationalproduktion, for det er over vores ulandsmidler, at vi også kan sætte ind i situationer som nu, hvor der skal reddes menneskeliv.

At forvente, at vi kan have dette høje ambitionsniveau, også med hensyn til indsatser i nærområdet og nødhjælp, og at sige det på den ene side og så på den anden side overveje at skære ned går ikke. Vi skal ikke overveje at skære ned. Vi skal gå forrest. Vi skal vise, at vi har en ulandsbistand, som virker, når nødhjælp og humanitære indsatser skal leveres.

Men den kortsigtede nødhjælp er ikke nok. Vi skal understøtte udviklingen i verdens fattige lande og bidrage til også på den måde at bekæmpe grobunden for terrorisme og fanatisme. Det er en nødvendig del af det forpligtende internationale fællesskab.

Men der er mere end ulandsbistand på den dagsorden. Der er markeder, der skal være åbne i den rige del af verden, og både i Europa og FN er udgangspunktet bedre, end det har været længe, fordi erkendelsen af det forpligtende fællesskab breder sig i disse måneder.

Derfor må vi også nu rykke hårdere og hurtigere i forhold til den globale dagsorden, som også blev sat, da statsministeren i foråret tog initiativet om Global Deal og tog den op på EU's rådsmøde i Göteborg. Vi må også bruge det kommende danske formandskab til at sikre den en central placering i Europa med den forventning, at den så også bliver en central del af den globale diskussion. Mulighederne er bedre nu, om end baggrunden er tragisk. Efterårets store opgave er derfor både national og international.

Jeg skal sige nogle få ord om dansk økonomi. Af hensyn til tiden bliver de så få, at jeg henviser til, at jeg er enig med statsministeren i, at der

skal udvises forsigtighed. Danskerne ved, at vi har en solid økonomi, men forsigtigheden er det signal, vi nu skal sende. Vi har med vores sunde økonomi muligheder for at tage de stød, der kommer lige i øjeblikket, men ikke desto mindre er det så afgørende, at vi understreger, at vi er ekstra forsigtige, fordi der er uro omkring os.

Der har været krav til os her i Folketinget om at samarbejde gennem kompromiser og gennem at prioritere. Det tror jeg vi alle har en bevidsthed om er nødvendigt i dette efterår. Tiden er til dialog. Tiden er til, at vi værner om trygheden, og at vi dermed også værner om vores frihed. Tiden er til, at vi samles om målene for det internationale fællesskab og vores eget fælles velværdssamfund. Vi har brug for at samles, ikke for at splittes.

Jeg håber, at vi får en positiv og saglig debat. Jeg skal afslutningsvis på vegne af Socialdemokratiet, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at der i de seneste årtier er blevet begået mange forfærdende terroristiske og statsterroristiske overgreb på uskyldige civile, og at der en forpligtelse for civiliserede stater til at retsforfølge de ansvarlige.

Folketinget konstaterer, at skiftende danske regeringer ikke på alle punkter har implementeret internationale konventioner i dansk lovgivning.

Folketinget pålægger regeringen at forberede en revision af lovreglerne om dansk straffemyndighed, således at der sikres en udvidet adgang til at retsforfølge personer, der opholder sig i Danmark, for deltagelse i krigsforbrydelser, folkekrab, tortur og forbrydelser mod menneskeheden.

Folketinget bekræfter viljen til som led i den globale kampagne mod terrorisme at tilpasse dansk lovgivning til de krav, der er formuleret i FN's Sikkerhedsråds resolution 1373 af 28. september 2001.

Folketinget understreger behovet for, at der udvises ansvarlighed ved at gå imod enhver tendens til at stemple etniske minoriteter, folkeslag og religioner som ansvarlige for terrorisme.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 1).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se foran). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

En række ordførere eller stedfortrædere for disse, som der er mulighed for efter de regler, vi praktiserer i dag, har bedt om ordet. Den første er fru Pia Kjærsgaard, derefter hr. Bendt Bendtsen, hr. Søren Søndergaard, fru Ulla Tørnæs, hr. Villy Søvndal, hr. Jann Sjursen og hr. Ebbe Kalnæs. Det er de medlemmer, jeg her noteret indtil nu.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må sige, at i modsætning til den åbningstale, vi hørte tirsdag fra statsministeren, hvor statsministeren overraskede med mere stærk tale, end vi har været vant til, var det her svagt i uhyggelig høj grad. Jeg synes, det var en hælden vand ud af ørerne, og det, jeg godt kan undre mig over, var den patos, hr. Jan Petersen havde i sin appel om, at nu skulle vi stå sammen, nu skulle vi være ansvarlige. Dansk Folkeparti er ikke blevet kontakttet med hensyn til det forslag til vedtagelse. Vi tager stilling til det på et senere tidspunkt. Jeg synes, det er uhørt, det må jeg sige, når man samtidig skal være vidne til en ordfører, der står og lægger op til, at i denne her alvorlige situation skal der virkelig være sammenhold om tingene.

Så må jeg så spørge hr. Jan Petersen i forhold til de tiltag, som hr. Jan Petersen vil komme med i forhold til udlændingelovgivningen: Hvad vil der ske i forhold til, at Danmark ikke skal huse formodede terrorister eller krigsgeneraler? Den historie, som har været rullet op siden søndag, og hvor regeringen i den grad har været på den, forholdt hr. Jan Petersen sig overhovedet ikke til. Hvad vil man gøre, for at Danmark ikke modtager den slags personer – mennesker, der har været medvirkende til mord på tusindvis af civile? Hvad vil Socialdemokratiet gøre i den anledning?

Formanden:

Jeg må desværre gøre opmærksom på, at den gule og den røde lampe på talerstolen ikke virker. Det betyder så, at når jeg rejser mig op, er talletiden slut.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det ene svar, jeg skal give til fru Pia Kjærsgaard, fremgår faktisk af forslaget til vedtagelse. Der skal forberedes lovgivning med hensyn til de problemer, der måtte være i at retsforfølge eventuelle krigsforbrydere i Danmark. Det skal forberedes, og det synes jeg er klogt, sådan at vi på den måde kan retsforfølge eventuelle terrorister, krigsforbrydere eller andet, der er i landet. Men så skal vi selvfølgelig også forebygge, at der kan komme den type personer ind i landet. Det er en stor opgave. Det er ikke nogen ny opgave, det er en opgave, der har været der hele tiden. Den vil også være der i fremtiden.

Regeringen har jo varslet, også efter det udspil, der er aftalt i EU, at lovgivningen gennemgås, og når jeg ikke specificerede det her, er det, fordi jeg er enig med statsministeren, der var ret specifik i sin tale. Jeg havde kun 20 minutter til min tale. Så det er såmænd forklaringen på det.

Jeg vil så sige til fru Pia Kjærsgaard, og det kan godt være, at jeg bliver nødt til at gentage det mange gange i debatten, og så gør jeg det: Jeg er ikke dommer i dette land.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Når hr. Jan Petersen siger, at han ikke kunne komme med specifikke forslag, er det så, fordi der ikke kommer noget på denne side af et folketingsvalg? Det har jeg en stærk mistanke om. Og når hr. Jan Petersen kun har 20 minutter, kunne man måske have undladt at tale om sund mad eksempelvis. Det er vigtigt, men der er altså sager, der er umådelig meget vigtigere i disse tider.

Og jeg vil gerne til den konkrete sag om den irakiske hærchef spørge Socialdemokratiet, for vi har ikke kunnet få noget som helst svar fra regeringen; hr. Jan Petersen må have været underrettet, man må have drøftet denne her sag i Socialdemokratiet: Hvornår er regeringen blevet opmærksom på, at vi huser sådan en person i Danmark, samt at vi yderligere huser flere personer af samme karat? Og hvorfor har man intet, intet, intet foretaget sig, før medierne har taget fat på denne sag? Det her er en skandalesag af dimensioner, og hvis regeringen har vidst det og undladt at gøre Folketinget opmærksom på det, bliver det endnu mere alvorligt. Jeg er alvorlig bange for, at der er fejlet temmelig meget ind under gulvtæppet i denne sag.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Når jeg sagde, at jeg ikke er dommer i dette land, vil jeg også fremføre, at jeg heller ikke er anklager. I lige præcis den sag og måske også andre, der dukker op, er det jo anklagemyndigheden, der skal rejse sagerne på det grundlag, der er, og det gør anklagemyndigheden. Jeg går ud fra, at der er bred enighed om, at vi har et retssystem i dette land, og at det retssystem skal være robust og indrettet sådan, at det kan retsforfølge folk, der har begået forbrydelser, og bruge de spilleregler, der gælder i den forbindelse.

Så spørger fru Pia Kjærsgaard, om der ikke kommer noget på denne side af valget. Det er jo et skægt spørgsmål, men lad mig nu nævne, at vi har 60 dage til at få gennemført de ting, som FN's terrorresolution pålægger os. Det kan indebære, og det vil formentlig indebære, at vi skal ændre på lovgivningen. Så der sker noget, sagt til fru Pia Kjærsgaard, og der skal også ske noget.

Derudover er der i december, om jeg husker ret, det opsamlende møde for EU's justitsministre, hvor de aftaler, vi har indgået på europæisk plan om, hvad vi skal gøre, også skal afgøres. Så der bliver tale om i sammenhæng med det fællesskab, vi indgår i på verdensplan og på europæisk plan, at der skal ændres i dansk lovgivning. Så jeg synes ikke, at man kan sige, der ikke sker noget, og jeg synes, det er forkert at gøre det til et egentligt konfliktpunkt, om der sker noget eller ej, for det gør der.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Først vil jeg lige kvittere for ordførerens bemærkninger om terrorbekæmpelse, om ikke at skabe fjendebilleder.

Jeg hører også ordføreren tale om, at man ikke er dommer, men hvad er årsagen til, at Socialdemokratiet med indenrigsministeren, med justitsministeren i spidsen har accepteret, at folk, der af egen fri vilje har fortalt, at de er mordere og terrorister og bøddler, ikke langt tidligere er blevet retsforfulgt? Er det rimeligt, at de går frit rundt på gader og stræder i det danske samfund?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg går ud fra, at hvis der i en asylsag er grundlag for at henvende sig til anklagemyndigheden,

orientere dem, sker det. Jeg vil ikke her, sagt til hr. Bendt Bendtsen, stå og deltage i en diskussion om datoforløb osv. Jeg går ud fra, at de spilleregler, der gælder i et retssamfund, og som Det Konservative Folkeparti jo også står bag, gælder. Og det vil sige: Er der et grundlag for at fængsle folk, så sker det, og er der grundlag for at give mennesker en dom, så får de det. Jeg går ud fra, at det også gælder den type sager her.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Jan Petersen i, at det ikke er os her i dette hus, der skal dømme i de her sager. Det, jeg spørger til, er, hvorfor man i regeringen har accepteret, at de her sager har ligget her i flere år. Det er jo ikke nogen nyhed. Man kan jo læse i dagens aviser, hvor lang tid de har været her, man kan læse om, hvad de har begået. Og så har man intet foretaget sig. Det er det, jeg spørger ind til. Jeg spørger ikke, om det er os, der skal være anklagemyndighed, og om, det er os, der skal være dommere.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge lidt til indenrigsministerens tanker tidligere om en øde ø, f.eks. Middelgrunden, det er et tidligere asylcenter. Var det måske ikke klogere at bruge det til at lade folk vente, indtil de kan få en afgørelse på det her?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Så lad mig føje til mit tidligere svar, at vi jo netop også i forbindelse med åbningsredegørelsen og i forbindelse med de forpligtelser, vi giver os bevidste ind i, også internationalt, har sagt, at der, hvor der er behov for, at lovgivningen ændres, justeres, gør vi det. Men vi forudsætter, at vi forbereder det grundigt.

Jeg har faktisk, med hr. Bendt Bendtsens partis opbakning, også fremsat et forslag til en vedtagelse, som jo netop også nævner, at vi skal forberede en udvidelse af det grundlag, vi har for at få strafforfulgt krigsforbrydere.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, det er et godt forslag til vedtagelse, som er fremsat. Jeg kan give Enhedslistens støtte. I lange passager skulle man næsten tro, det var os, der havde formuleret det.

Vi er nemlig fuldstændig enige i, at det er forkert at se på tingene, som om verden startede på ny den 11. september, hvor grufuldt det terror-

angreb end var. Der har været andre grufulde terrorangreb, og der har også været andre grufulde angreb begået af stater, f.eks. mod palæstinensere, mod kurdere, som det har været nævnt, og også mod bosniske muslimer.

Vi synes også, det er vigtigt, at der her er en erkendelse af, at skiftende regeringer – ikke bare den nuværende, men skiftende regeringer – ikke har sørget for, at international lovgivning var ordentligt implementeret i dansk lovgivning, og vi synes, det er godt, at der er et pålæg om, at det skal ske fremover.

Vi synes også, at det er utrolig godt at slå fast, at man ikke skal gøre grupper, etniske, religiøse eller andre grupper, ansvarlige som grupper for de terrorhandlinger, der er begået. Der er fanatikere i mange forskellige lejre.

Men jeg har et enkelt spørgsmål til hr. Jan Petersen vedrørende den udenrigspolitiske del. Når hr. Jan Petersen snakker om det her nye globale fællesskab mod terrorisme, som skulle opbygges, kunne hr. Jan Petersen så ikke fortælle lidt mere om, hvad det fællesskab består i, og måske især om, hvem der er med i det nye globale fællesskab?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg vil sige til hr. Søren Søndergaard, at et meget centralt afsæt for det globale fællesskab er FN's Sikkerhedsråds resolution, som jo binder FN's medlemslande, og som dermed leverer et verdensomspændende fælles angreb på terrorisme, finansielle transaktioner og en række andre ting, som jo foregår grænseoverskridende.

Når jeg taler om det globale fællesskab, er det, fordi jeg på den tragiske baggrund synes, at det er politisk positivt, at det er FN som den verdensomspændende organisation, der danner den institutionelle ramme. Og jeg synes, det er vældig udfordrende og ikke mindst for mangeårige danske positioner, at vi på den måde og med fuldt amerikansk engagement kan begynde at bruge FN mere aktivt. Jeg ser i det også en mulighed for, at det, man kalder den multilaterale indsats, ikke blot hvad angår nødhjælp, men også med hensyn til udvikling, fattigdomsbekæmpelse osv., får nye muligheder.

Så, sagt til hr. Søndergaard, det er det, der ligger bag mine ord. Men det afgørende for det nye er amerikansk engagement, og at FN er fundamentet for en væsentlig del af det, der nu sker globalt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Den del med FN kan vi være enige om. Men problemet er jo, at den alliance, den nye globale alliance, det nye globale fællesskab bliver opbygget meget konkret. Og hvem er det, det bliver opbygget konkret med? Ja, det bliver f.eks. opbygget konkret med det pakistanske militærdiktatur, som nu har fået løftet de sanktioner, der blev indført, i forbindelse med at landet lavede et atomvåben.

Man forsøger at få andre styre med, andre mullahstyre, andre dybt fundamentalistiske styre, f.eks. det fundamentalistiske styre i Saudi-Arabien og i Emiraterne. Det, der undrer mig lidt, specielt når hr. Jan Petersen snakker om vigtigheden af at bekæmpe årsagerne til fundamentalisme, er, hvordan man tror, at man kan bekæmpe årsagerne til fundamentalisme sammen med militærdiktaturet i Pakistan, som knuser enhver form for faglig aktivitet, og som knuser enhver form for folkelig aktivitet for bedre vilkår. Hvordan tror man, man kan bekæmpe fundamentalisme og terror sammen med det fundamentalistiske regime i Saudi-Arabien og i Emiraterne, som knuser enhver form for folkelig aktivitet for forbedringer?

Er man ikke ved at begå nøjagtig den samme fejltagelse, som man gjorde med bin Laden? Bin Laden blev jo opfostret i USA. Han var jo betalt af USA, og de raketter, de Stingermissiler, man risikerer at møde, kommer fra USA. Er det ikke en forkert alliance med forkerte venner, man har valgt?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det har jo været en del af debatten siden den 11. september, at venner og fjender, eller hvad vi nu kalder det, bytter lidt rundt. Det har også indimellem været lidt svært at få skabt en egentlig enighed om, hvad vi lægger i ordet terrorisme. Der er ikke så meget, der er sort-hvidt i det her. Derfor vil mit svar til hr. Søren Søndergaard være: Jeg synes, det er svært at se, at vi kan operere konstruktivt og ordentligt i det område, uden at Pakistan indgår.

Men så vil jeg sige som den anden del af svaret, at det skal være en konsekvent målsætning i de indsatser, vi deltager i, også i det, vi deltager i internationalt, at det at skabe demokrati og det at hjælpe lande med at løse konflikter og det at få menneskerettigheder til at fungere foregår

som en konsekvent del af den udvikling, vi deltagere i, og det udviklingsarbejde, vi deltager i.

Jeg skal ikke kunne sige skråsikkert, at demokrati, menneskerettigheder, god regeringsledelse osv. er en del af samtlige de sektorprogrammer, vi indgår i, men det er i ganske mange af dem.

Så jeg vil godt have lov at gå på to ben, og hr. Søren Søndergaard tror jeg også bør have en vis pragmatisme her for ikke at miste det mål, som jeg tror, vi er enige om.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Nu hørte vi tidligere hr. Jan Petersen understrege, at han skam ikke er dommer, at han skam heller ikke er anklager. Men da jeg går ud fra, at hr. Jan Petersen er politiker, vil jeg bede hr. Jan Petersen svare på: Hvem er det, der tegner Socialdemokratiet, når det handler om forebyggelse af, at disse sager opstår i det danske samfund? For vi har jo heller ikke kunnet få noget bud på, hvordan Socialdemokratiet vil forebygge, at noget sådant vil ske.

Så vil jeg bede hr. Jan Petersen svare på: Hvem er det, der tegner Socialdemokratiet i udlændingepolitikken? Er det indenrigsminister Karen Jespersen, eller er det udenrigsminister Mogens Lykketoft? Et meget præcist spørgsmål, som kan besvares meget præcist.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Der er mange eksempler på i disse år, at politik gøres til personspørgsmål. Her fik vi et mere.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jamen det er da lidt besynderligt. Først spørger vi om: Hvad er Socialdemokratiets bud på, hvordan man forebygger, at Danmark huser krigsforbrydere og andre, så de frit kan gå rundt i det danske samfund? Det kan hr. Jan Petersen ikke svare på. Så spørger jeg blot om: Hvem er det så, der tegner Socialdemokratiets linje i udenrigspolitikken? Er det indenrigsminister Karen Jespersen, der på baggrund af Venstres landsmøde klart understregede, at Venstre er på bølgelængde med os?

Hvem er »os« i denne sammenhæng så, hvis jeg må spørge på en anden måde?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg synes nu ellers, jeg var forholdsvis grundig i et par tidligere besvarelser til andre ordførere om, at vi jo gennemgår lovgivningen nu, og det skal man jo gøre ordentligt og ikke for langsomt, men heller ikke for hurtigt. Vi har jo heller ikke lagt skjul på, at vi ønsker en oprustning af efterretningsvirksomheden.

I det hele taget er der ikke for os nogen lukkede døre i forhold til, hvordan vi forebygger, og hvordan vi håndterer de her spørgsmål, som bliver sat af den dagsorden, som terrorismen har aktualiseret, men som jo for så vidt har været en dagsorden også over denne regerings tid, og hvor der jo er gennemført ganske mange ændringer, herunder også stramninger, når det var nødvendigt for at tilpasse vores udlændingepolitik til den situation, vi befinder os i.

Jeg fulgte selvfølgelig også Venstres landsmøde, men jeg har i og for sig tænkt mig, at det vil være klogest af os alle – og det synes jeg også skulle være en opfordring til Venstres ordfører – at vi bevarer dialogen og reducerer behovet for at stå og bruge de dér lidt klassiske politiske tricks. Jeg synes i og for sig, at de her sager er lidt vigtige for os alle sammen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Ud over at være en debat om den irakiske general i Danmark er det jo en åbningsdebat, vi er i færd med, hvor det vel også er væsentligt at interessere sig lidt for, hvad samfundet i øvrigt sådan skal være optaget af.

Hr. Jan Petersen nævnte en række gode træk i vores samfund, en række fremskridt siden 1993. Det deler vi opfattelsen af. Vi har også deltaget i nogle af dem. Samtidig nævnte hr. Jan Petersen nogle af hullerne og opfordrede samtidig til forsigtighed efter begivenhederne den 11. september.

Jeg vil godt spørge: Hvad er regeringens hovedkonklusion i forhold til den økonomiske politik?

Er den, at man skal – som jeg så, at den amerikanske præsident har gjort – lægge op til en offensiv økonomisk politik for at undgå, at tilbageslaget sådan får mere varig karakter, altså forsøge at undgå, at man kommer til at forstærke det tilbageslag, der er i økonomien?

Eller hvad betyder ordet forsigtighed i hr. Jan Petersens mund?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Forsigtighed betyder, at vi lige holder øje med, hvad der sker, og ikke disponerer efter, at det ser ud nøjagtigt, som det gjorde før den 11. september, for det gør det ikke. Men at bede mig om at konkludere definitivt på, om den påvirkning, som vi i hvert fald kan være rimelig sikre på der er, bliver længere eller kortere, synes jeg ikke vil være holdbart.

Det, der er sket på aktiemarkedet, påvirker de statslige indtægter. Jeg tror – og jeg synes også, der er noget, der taler for det – at det er en kortvarig effekt. Det er selvfølgelig så ikke noget, der over den mellemlange sigt påvirker dansk økonomi; så kan det gå forholdsvis hurtigt over. Men vi skal ikke udsætte os for nogen risiko, og derfor skal vi have forsigtigheden, for bagved det her ligger jo også, at vi har – det er jeg ret sikker på – fælles målsætning også med hr. Villy Søvndal. Vi har nogle langsigtede mål for dansk økonomi, som handler om, hvordan vi sikrer, at der er midler til god velfærd også om 10 og 15 og 20 år, og det stiller nogle bestemte opgaver til gældsafviklingsforholdene, som vi efter min og mit partis opfattelse skal leve op til.

Så det kortsigtede må vi håndtere nu, og derfor maner vi til forsigtighed og til, at vi ikke benytter det til en egentlig ændring af den økonomiske politik, men at vi tværtimod understreger nødvendigheden af den forsigtighed, der er tidens behov.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Men det afgørende for SF i forhold til de finanslovforhandlinger, der ligger lige for, er sådan set også bekræftelsen af den velfærdsdagsorden, som jeg tror er afgørende, for størstedelen af hr. Jan Petersens tale var også, at der fortsat er store, store huller i velfærden, huller som man jo specielt møder, hvis man arbejder meget med socialområdet.

Der er ældre, der undrende spørger: Hvordan kan det være, at den store økonomiske fremgang, der har været, ikke i højere grad skal blive os til del?

Der er syge mennesker, der spørger: Hvorfor skal det være så svært at fastholde et forsørgelsesgrundlag for et samfund, der er blevet så meget rigere, end det var engang?

Og der er folk, der undrende spørger: Hvorfor er der boligmangel i et samfund, hvor der bygges store paladser til privatforbrug?

Hvorfor kan vi ikke løse så fundamentale problemer i så rigt et samfund?

Det, jeg godt vil have hr. Jan Petersens bekræftelse på, er, at ældreområdet, at syge, der mister forsørgelse, at boligområdet, og hr. Jan Petersen nævnte selv barselreformen, fortsat er de helt afgørende temaer, når vi mødes til efterårets finanslovdebat.

Så behøver man jo ikke at belære SF om – det gjorde hr. Jan Petersen heller ikke – at der skal være økonomisk sammenhæng. Det er jo tankevækkende, at lige præcis de år, hvor SF deltog i finanslovforhandlinger, var de år, hvor vi fik de store overskud på de offentlige finanser.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg ved da godt, at det ikke er regeringen alene, der har skabt resultaterne, og hvis det skulle være udbredt som forståelsen her, så er sandheden jo, at det, vi står med af sund økonomi og bedre velfærd – som det jo også er, det er jo rykket i de rigtige retninger – er et resultat af mange forhandlinger og mange aftaler, og herunder ikke mindst også en række aftaler med SF, så det skal der ikke være nogen tvivl om.

De emner, hr. Villy Søvndal rejser, er stadig på dagsordenen. Men netop situationen den 11. september, og det, den økonomisk har medført, hvor vi *bliver* berørt af det, gør, at det bliver ekstra vigtigt for os at få understreget, at så er prioriteringen – og herunder prioriteringen til fordel for dem, der har mest brug for, at vi holder fast i deres dagsorden – vigtig.

Vi har, som jeg sagde i min tale, stadig væk barsel på dagsordenen, og vi har også de andre emner, herunder dem, som hr. Villy Søvndal nævnte. De er ikke taget af dagsordenen. Men den samlede beskrivelse af, hvad forsigtighed indebærer, mener jeg bliver nødvendig at diskutere også i forbindelse med forhandlingerne, ikke fordi det ikke må foregå her, men fordi det færdige billede af, hvad det er for en økonomi, Danmark har, når finansloven er vedtaget, skal give et signal om forsigtighed lige nu.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Hr. Jan Petersen manede i lighed med statsministeren i tirsdags til forsigtighed, hvad angik økonomien. Hvad er der råd til, kan man så spørge. I den forbindelse har barselreformen jo stået for skud fra forskellige andre partiers side. Der er lagt op til, at vi i forbindelse med finanslovfor-

handlingerne også skal finansiere terrorberedskab og andre ting, som er kommet til, siden regeringens fremsatte sit finanslovsforslag.

Jeg vil godt understrege, at vi fra Kristeligt Folkepartis side ikke finder, at vi har råd til at udskyde en forlængelse af barselorloven. Det er en fremtidsinvestering, der skal gøres i det menneskelige beredskab, og som er helt nødvendig også i år. Det er ikke kun terrorberedskabet, der skal forbedres.

Med de bemærkninger, som hr. Jan Petersen kom med, hvor barselorloven blev nævnt sådan en passant i en oprensning sammen med en del andre ting, som Socialdemokratiet og regeringen gerne vil sætte på dagsordenen i forbindelse med finanslovsforhandlingerne, bliver det vigtigt og nødvendigt for mig at stille hr. Jan Petersen det spørgsmål, om det er helt afgørende for Socialdemokratiet i forbindelse med dette års finanslovsforhandlinger, at en udvidelse af barselorloven falder på plads. Eller er det bare et af de mange spørgsmål, vi skal tage fat på nu?

Det synes jeg at Folketingets partier inklusive vælgerne fortjener at få svar på i dag.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Ja, vi skal have taget hul på, og vi skal have startet den forlængede barselorlov i dette efterår, det skal der ikke være tvivl om fra mit partis side. Jeg kan ikke garantere, at alle andre partier er med på at skabe det, jeg kalder en bæredygtig løsning, men jeg tror på det. Vi har ikke noget skjult kort – hvis det er det, der ligger bag ved spørgsmålet – om, at der ikke skal tages hul på det her. Regeringen har åbnet for de forhandlinger, fordi vi vil have skabt en løsning og en fælles løsning, der bærer økonomisk, der indeholder de forbedringer, der er mange forskellige modeller på.

Så det vil vi, og jeg håber ikke, at der er tvivl i hr. Jann Sjørnsens sind om, at vi går ind i dette arbejde med stor omhu, men også med det helt klare mål, at det, vi laver, skal kunne holde både politisk og bredt og økonomisk. Og jeg tror for så vidt, hr. Jann Sjørnsen er enig i den dagsorden med den prioritering, hans parti har haft med hensyn til forbedringer på det her område igennem mange år.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg er glad for det klare svar, jeg har fået fra hr. Jan Petersen, og ser frem til den videre diskussi-

on, som selvfølgelig så foregår i andet regi. Men jeg synes, det er vigtigt at få den afklaring her i dag fra det største regeringsparti og få det formuleret således.

Et andet spørgsmål, som jeg gerne vil udfordre hr. Jan Petersen på, er så spørgsmålet omkring ulandsbistandens størrelse. Ulandsbistanden fyldte meget i statsministerens åbningstale i tirsdags. Det gjorde den også i hr. Jan Petersens tale, for så vidt at det er vigtigt, at vi nu sikrer, at terroristerne ikke får yderligere grobund i form af den ulighed, der er i verden. Der er jeg helt på linje med det, som hr. Jan Petersen sagde i dag. Men vil det så ikke være naturligt, at vi sikrer, at den danske udviklingsbistand kommer op på 1 pct. af bruttonationalindkomsten, som det har været målsætningen, og som det i øvrigt fremgår af finansloven for i år har været regeringens målsætning at vi skulle op på næste år?

Vil Socialdemokratiet være med til at finde de ekstra 190 mio. kr., så vi i øvrigt også kan finansiere de yderligere tiltag, som vi må forvente skal ske i de kommende måneder, og som også kommer på grund af de humanitære katastrofer, vil jeg næsten kalde det, som vi vil opleve i nær-områder i forhold til f.eks. Afghanistan, og hvor vi allerede nu har måttet bevilge yderligere penge?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Socialdemokratiets udgangspunkt er, at Danmark har en ulandsbistand på 1 pct., og af beregningstekniske grunde er vi i en indfasning. Det koster hvert eneste år et ganske betragteligt trecifret millionbeløb at introducere.

Det finder vi er et rigtigt og et godt og et højt ambitionsniveau, og jeg håber og tror også, at vi inden for de rammer kan løse også de nye opgaver, vi har.

Jeg har bemærket, at der nu føres en diskussion på det konkrete, men også på det principielle plan om, hvorvidt vi burde gå videre. Det vil jeg ikke principielt afvise, men jeg bliver nødt til at sige, at vi på den ene side står med et markant angreb fra nogle partier med hensyn til niveauet på vores ulandsbistand, og så står vi på den anden side med nogle forventninger, som er symptomatiske, om at hæve den yderligere.

Jeg tror, at det vigtigste, vi kan gøre i fællesskab – i hvert fald de partier, der mener, at dansk ulandsbistand skal have mindst det niveau, den har nu – er gerne at række hånden ud til andre partier, som måske også situationen ta-

get i betragtning har mulighed for at ændre profilen lidt.

Desuden tror jeg, at vi skal bede de andre lande, der ligger under os, om at løfte sig nu. Derved får man flere ressourcer, som verdenssamfundet og de fattigste og flygtningene har brug for.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Der var et område i statsministerens åbningstale, som vi ser som meget vigtigt, og som var et meget klart signal. Det mangler jeg lidt i hr. Jan Petersens ordførertale. Det var det, statsministeren pegede på, nemlig om vi har fået for mange regler, og om vi i forhold til den enkelte og omsorgen og de mange sager, vi har haft, hvor Christiansborg rykker og siger ny lovgivning osv. hele tiden, i virkeligheden gør det, der bliver til gavn for det enkelte menneske, der har brug for det.

Det er de krav, der har været, begrebet retskrav, de mange ankenuligheder, som selvfølgelig ingen ville tage afstand fra, men som måske er blevet den pestilens, der gør, at hele mellem-laget og kontrol, evaluering, centre og andet måske i højere grad æder ressourcerne fra den slutbruger, der er tale om.

Da statsministeren pegede præcis på det område, kunne jeg godt tænke mig at vide, om man har nogle operationelle forslag. Hvordan får vi fat i det? For jeg tror, vi er mange i dette Folketing, som håber på, at vi kan få fat på lige præcis det.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg vil til hr. Ebbe Kalnæs give to svar. Det ene er: Det påhviler os som lovgivere, når regeringen kommer med lovforslag, også at engagere os i, hvilket regelbureaukrati det her udløser.

Det er ikke altid alene på grund af regeringsforslag, at lovgivning efterlader flere regler. Det skyldes også ofte hensyn til specielle ønsker i Folketinget eller hos organisationer eller virksomheder. Så det er den ene del af svaret: Det er et fælles ansvar.

Men selvfølgelig skal regeringen, og det har jeg også set at man har kvitteret for, selv gøre sig umage for at tænke i enklere regler. Det er også sket hidtil, men det er en konsekvensindsats, som er nødvendig.

Det andet er, at jeg læste og hørte talen specielt som noget, der drejede sig om reglerne for

ældre, og den måde, på hvilken vi efterhånden har fået bygget regler, der styrer noget, der er så svært at styre via regler, nemlig omsorg, for man kan ikke sætte omsorg på den type formler, når det kommer til stykket.

Jeg tror, at det signal meget godt passer med den virkelighed, som mange ældre og mange ansatte, der arbejder som hjemmehjælper, har set. Jeg tror, at vi i fællesskab også har brug for at se, om vores lovgivning nu passer til det, der er opgaven, og det tror jeg ikke helt den gør. Jeg tror også, at der er et afsæt for netop regler på det område i den måde, vi har lavet lovgivningen på, og så må vi kigge på lovgivningen.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

For at præcisere lidt nærmere tror jeg, at det, der er tale om, er – når vi ser eksempler f.eks. i Odense, og det er ingen kritik af Odense Kommune, for det er den situation, vi er i – eksempelvis stregkoder på døren.

Så ved vi, at bevæggrunden jo ikke er at gøre det bedre, men at sikre sig imod det næste angreb, altså en sag, hvor måske Christiansborg eller andre siger: Ny lovgivning, ny lovgivning, nye regler, nu skal vi ordne det.

Men i virkeligheden sker der bare det, at det ikke nødvendigvis giver nogen form for kvalitet, men det giver måske en anden form for utryghed. I virkeligheden er det, hvis vi skal udtrykke det i et meget enkelt sprog, bekymringen for, at enkeltindividets forhold til fællesskabet bliver via en advokat og et ankesystem, og det er det, vi skal prøve at møde. Det er der, jeg siger, at der håber jeg på, at Socialdemokratiet og regeringen vil gå kraftigt ind i det.

Formanden:

Hr. Jan Petersen. Derefter har økonomiministeren bedt om ordet.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg vil sige til hr. Ebbe Kalnæs, at jeg faktisk er fuldstændig enig. Det er lettere at give det svar, at jeg er enig, og det er lettere at stille spørgsmålet, end det er at gøre det i virkeligheden.

Men det er rigtigt også for mig at se, at der sker en retsliggørelse af flere og flere forhold og dermed også, at vi flytter den direkte forbindelse mellem velfærden og den enkelte. Men vi har selv bidraget, og der har været krav om, at vi gjorde det.

Jeg synes, at det er rigtigt at rejse diskussionen. Jeg synes, at det er rigtigt at bruge diskussionen, hver gang vi bliver stillet over for et forslag om retskrav, for kunne der være en anden måde, hvorpå der egentlig kunne blive bedre kvalitet til den borger, der har brug for sikkerhed for, at f.eks. hjemmehjælpen er i orden.

Jeg tror, at den måde, socialministeren har grebet den opgave an på i forhold til hjemmehjælpen, er bedre end det, der er alternativet. For når det er sagt, skal det også siges, at de ældre skal være sikre på, at aftaler, der indgås med samfundet, overholdes.

(Kort bemærkning).

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Foranlediget af den udveksling af bemærkninger, som fandt sted mellem hr. Villy Søvnal og hr. Jan Petersen, synes jeg, det er bedst, at jeg oplyser, at Økonomiministeriet er i færd med at udarbejde en redegørelse om den økonomiske situation på baggrund af den usikkerhed, som den internationale udvikling har foranlediget, og at vi forventer, at den kan offentliggøres på tirsdag, inden vi går i gang med finanslovforhandlingerne.

Formanden:

Vi går herefter til anden runde. Fru Pia Kjærsgaard.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Til hr. Jan Petersen: Det er uacceptabelt at sige, at man ikke vil ind i et datoforløb i forhold til krigsforbrydere, der opholder sig her i Danmark.

Jeg vil godt endnu en gang prøve at få et svar, ellers må ministeren komme med det senere. Har regeringen haft viden om, at vi huser krigsforbrydere i Danmark?

Det her synes jeg ligner en omvendt tamlisag. Ninn-Hansen blev dømt ved Rigsretten for at forsinke og forhale familiesammenføringer uden lovhjælp. I dag har vi en regering, der lader sin Udlændingestyrelse lukke hvem som helst ind, selv krigsforbrydere, uden at orientere Folketinget eller internationale myndigheder og uden at overvåge de pågældende.

Det her er ikke en ligegyldig sag, det er en dybt alvorlig sag, som kun er kommet frem, fordi Politiken Søndag kunne beskrive et hændelsesforløb.

Jeg må forlange et svar, og hvis ikke hr. Jan Petersen kan komme med det, så forventer jeg, at én af ministrene, meget gerne statsministeren, på et senere tidspunkt vil redegøre for det her forløb. Det er en skandalesag af dimensioner.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg læser selvfølgelig også aviser, og jeg er da enig med fru Pia Kjærsgaard i, at når sådanne spørgsmål kommer frem i offentligheden, er det en alvorlig sag.

Jeg mener også at være stødt på den information, at denne sag er overgivet til anklagemyndigheden, før den blev omtalt i Politiken.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Folketinget er ikke orienteret. Ministeren har fortiet oplysninger, hvis ministeren har været bekendt med det. Det er dybt alvorligt. Det er meget alvorligt.

Nu var jeg jo i min første bemærkning oppe og anke over, at man overhovedet ikke havde været interesseret i at spørge Dansk Folkeparti, om vi ville være med til et forslag til vedtagelse. Vi har ikke kendt til det forslag til vedtagelse, som bliver fremsat, og som de øvrige partier tilsyneladende accepterer.

Jeg vil godt allerede nu meddele, at vi vil undlade at stemme, og jeg vil komme tilbage til, hvorfor jeg har nogle anker i forhold til et par pinde i forslaget til vedtagelse. Jeg vil så godt på nuværende tidspunkt oplæse vores eget:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget anerkender regeringens klare opbakning til USA og NATO, opfordres regeringen til at tage alle nødvendige skridt for, at Danmark vil kunne yde den indsats, USA i den fortsatte kamp mod terrorismen forventer.

Folketinget pålægger yderligere regeringen hurtigt at gennemføre en lovgivning, som yder størst mulig sikkerhed for det danske folk. Dette indebærer som et minimum:

- at der sættes en stopper for, at krigsforbrydere og terrorister som følge af udlændingelovgivningen kan færdes frit,
- at Danmarks deltagelse i Schengenaftalen på ubestemt tid sættes ud af kraft, indtil Folketinget finder, at sikkerheden ved grænserne er genskabt,

- at foreninger, herunder fundamentalistiske bevægelser, som virker ved eller opfordrer til vold og terrorisme, opløses i henhold til grundloven,
- at der afsættes de nødvendige midler til at sikre, at Danmark har et civilt og militært beredskab, der lever op til tidens krav,
- at der stilles yderligere krav til flysikkerheden, og
- at sikkerheden omkring samfundsmæssigt vigtige bygninger, institutioner og trafik anlæg opstrammes.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 2).

Formanden:

Jeg vil gerne understrege, at det altså ikke giver ekstra taletid, fordi man har et forslag til vedtagelse.

Men der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Hr. Jan Petersen frafalder. Så går vi videre til hr. Bendt Bendtsen.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg har ikke fået noget svar på, om ordføreren fandt, at det var rimeligt, at de her mennesker, der har begået den her kriminalitet, frit kan gå rundt i Danmark. Det er folk, der selv har oplyst, hvad de har foretaget sig. Vi har ikke fået noget svar. Jeg har ikke fået noget svar på, hvorfor man ikke kunne bruge Middelgrunden. Det er jo et velkendt, gammelt asylcenter, som man kunne åbne igen.

Men vi kan prøve et nyt spørgsmål: Statsministeren sagde forleden, at man kunne hjælpe 20 til 30 gange så mange afghanske flygtninge i nærområderne. Det er vi Konservative meget enige med statsministeren i. Så vil jeg godt spørge hr. Jan Petersen, om denne holdning gælder lige på det her område, eller om det også gælder for flygtninge i andre verdensdele, altså det med primært at hjælpe i nærområderne frem for at hjælpe i Europa.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Nu ved jeg ikke, om hr. Bendt Bendtsen havde draget sin konklusion, før jeg svarede. Det fik jeg næsten indtryk af – bare for ikke at det skal hænge.

Mistanke om forbrydelser af den slags, som hr. Bendt Bendtsen omtaler, skal undersøges, og

der skal ske retsforfølgning. Vores robuste retssystem skal bruges, også i disse situationer, og er der huller her, så har jeg også fremhævet, og det fremgår bl.a. af vedtagelsen, at så må vi se på det. Vi er enige om, at vi skal ikke have krigsforbrydere gående frit rundt her, men jeg understregede, at jeg ikke er dommer.

Så vil jeg gerne svare på det andet spørgsmål. Der er ikke noget nyt i, at vi mener, at der skal ske en indsats i nærområderne, når det drejer sig om nød, herunder også afhjælpning af flygtningeproblemer.

Vi betaler allerede, og vi er der hver gang, der er behov af den her slags. Det er jo derfor, at vi bl.a. af vores høje ulandsbistand kan betale betragtelige beløb til de FN-organer, som har den her opgave. I øvrigt kunne jeg så nævne, men det skal bare være en lille serviceoplysning, at lige præcis de bevillinger jo er dem, der er mest sårbare, hvis det konservative forslag om at skære i ulandsbistanden skal gennemføres. Så man må vælge.

Vil man gøre det i nærområdet, som vi mener, eller vil man skære i ulandsbistanden allerede næste år? Man angriber, er jeg bange for, netop de penge, hvis man skærer i ulandsbistanden. Men det var kun en lille serviceoplysning.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Vi får ikke noget svar i dag på det her spørgsmål. Det er mennesker, som for 3 til 4 år siden er ankommet til landet. Spørgsmålet har gået på: Hvorfor er der ikke sket noget, hvilket ansvar er der, hvem har haft ansvaret? Vi får intet at vide.

Jeg vil gerne høre, om hr. Jan Petersen vurderer, at når vi tiltræder FN-resolution nr. 1373, så betyder det, at vi ikke vil se lignende sager i fremtiden, når vi taler om folk, der har været tilknyttet PFLP og andre terrororganisationer. Om hr. Jan Petersen mener, at når vi tænker på det, der står i Sikkerhedsrådets resolution om »safe haven«, så betyder det, at vi i fremtiden vil undgå det her?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg kender godt metoden: Vi har ikke fået noget svar. Lad det nu være.

Ja, det håber jeg. Jeg håber, at den gennemgang af lovgivningen, som netop følger af FN-resolutionen, betyder, at vi også får stærkere instrumenter til at modvirke, at der kan komme

krigsforbrydere og lignende og opholde sig i vores land.

Men jeg tror, at ordet garanti blev brugt. Det vil jeg være forsigtig med, måske ikke af den grund hr. Bendt Bendtsen tænker på, men af en helt anden grund, nemlig at det er udbredt netop i terroristkredse, at man har mange forskellige identiteter. Det vil sige, at det kræver en stærk efterretningsvirksomhed, og det er så også det, vi lægger op til. Hr. Bendt Bendtsen må også have en solid faglig viden om, at indimellem så snyder man.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten er meget optaget af at arbejde for lighed, både nationalt og internationalt, og derfor – i forbindelse med den debat, vi havde tidligere – tror vi ikke så meget på den der alliance med alle mulige diktaturer, som knuser fagforeninger og fastholder ulighed blandt befolkningen.

Men o.k., lad os vende os til Danmark og se på arbejdet for lighed dér. På et spørgsmål fra Enhedslisten blev det forleden oplyst, at en arbejdsløs LO-arbejder mangler 25.000 kr. om året i understøttelse, hvis dagpengene skulle have fulgt indkomstudviklingen. 25.000 kr.! På 20 år er dagpengene altså blevet mere end 10 pct. mindre værd. Derfor er mit konkrete spørgsmål: Vil Socialdemokratiet i kampen for at udjævne ulighederne gøre noget ved det?

Et andet spørgsmål i samme retning: Hvis vi tager et par på kontanthjælp, og den ene kommer i arbejde, så konfiskerer kommunen hele indtægten, modregner hele lønindtægten i kontanthjælpen, så resultatet bliver et minus, fordi der ikke er råd til de udgifter, der følger med arbejdet: fagforening, a-kasse, transport, madpakke osv. Derfor: Vil Socialdemokratiet være med til at forbedre vilkårene for kontanthjælpsmodtagerne?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Man skal kunne mange tal i denne her sal. Hvis jeg husker de tal rigtigt, hr. Søren Søndergaard henviser til i det pågældende svar, er der tale om et tab de første 10 af de 20 år, hvorimod tallet er nogenlunde holdbart de sidste 10 år. Men jeg kan ikke give noget tilsagn om, at vi kan løfte den sag endnu. Jeg kan fuldt ud sympatisere med formålet, men for os er det en del af den samlede prioritering.

Jeg vil godt sige, at det andet punkt, hr. Søren Søndergaard rejser, finder jeg mere tilgængeligt også i forhold til, at det kan fungere inden for en samlet økonomisk ramme. Jeg er enig i, at hr. Søren Søndergaards parti har peget på et relevant problem. Det skal også kunne betale sig for de grupper her at komme i arbejde.

Det er i øvrigt et emne, som vi før – formentlig også i fællesskab, det kan jeg ikke huske – har haft fat i, hvor vi bl.a. nedsatte priserne på daginstitutioner og på den måde hjælp, kan vi sige, på den nederste del af indkomstskatten.

Hvad vi konkret skal gøre er vi åbne over for at drøfte videre med bl.a. Enhedslisten i de forhandlinger, som alle jo ved finder sted her. Er det i næste uge, vi starter?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er naturligvis glad for tilsagnet om, at der vil blive gjort noget over for kontanthjælpsmodtagere. Men jeg synes, det er ærgerligt, at vi ikke også får et tilsagn med hensyn til de arbejdsløse.

Ikke alene skal de arbejdsløse jo opleve den situation, at de bliver efterladt, fordi de ikke er blandt dem, der kommer i arbejde. O.k. det er grupper, der ikke nødvendigvis er arbejdsløse hele tiden, men i en situation, hvor der har været øget beskæftigelse, er der altså folk, der må lide den tort at være arbejdsløse. Samtidig har vi en model, der betyder, at lønforskellene, ulighederne, mellem dem, der er i arbejde, og dem, der er arbejdsløse, er meget, meget store, og at de over denne her periode er blevet større.

Derfor synes jeg, at hvis man ønsker at leve op til den dagsorden, som vi i fællesskab vedtog i maj måned, som handlede om at gøre noget ved ulighederne, så er det også rimeligt at sige, at så skal de arbejdsløse have et løft. Og jeg er da fuldstændig enig med hr. Jan Petersen i, at det er et prioriteringsspørgsmål.

Vi kunne godt finde nogle ting at prioritere, som kunne betale for, at de arbejdsløse fik en standard, der var på linje med den, som andre har. Spørgsmålet er, hvorfor hr. Jan Petersens parti har lavet en prioritering, som lige præcis går ud over de arbejdsløse.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg bliver nødt til at sige nej til hr. Søren Søndergaard. Vi skal ikke ind og lave de løft nu.

Hr. Søren Søndergaard ved godt, at vi har en regulering af dagpenge, som bl.a. var svaret for

10 år siden på en fuldstændig fastlåsning af dagpenge-niveau. Vi har en regulering, et stort bredt forlig, og vi har ikke – det tror jeg også blev nævnt tydeligt under finanslovdebatten – lagt op til, at det forlig skulle ophæves. Så alene af den grund er det ikke bare vanskeligt, men umuligt for hr. Søren Søndergaard at gå ind og forhandle på det punkt. Og jeg ved med den parlamentariske træning, der også er udbredt i Enhedslisten, at så ved Enhedslisten også godt dette her.

Jeg er så ikke helt sikker på, at hr. Søren Søndergaard har ret i, at uligheden er øget. Det kommer jo til dels an på, hvordan den statistik og de forskellige andre, der findes over det, er lavet. Jeg tror, vi står med et land, hvor fordelingen i indkomster er nogenlunde lige, men jeg vil da gerne invitere til en nærmere diskussion om det. Der er mange papirer på det, og jeg synes vi skal føre en diskussion. Men mit udgangspunkt vil være, at uligheden i dette land ikke er øget i de år, denne regering har regeret. Jeg havde gerne set, vi kunne øge ligheden lidt mere, men der sker mange ting på det punkt også, og det er i sig selv en bedrift, at uligheden ikke er øget, for det er den i de fleste andre lande, vi normalt sammenligner med os med.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Ja, så prøver jeg igen, for jeg fik ikke noget svar på mit spørgsmål tidligere. Ellers må jeg konstatere, at Socialdemokratiet taler med to tunger i udlændingebatten.

Jeg vil derfor spørge den socialdemokratiske ordfører, om den socialdemokratiske ordfører er enig med udenrigsminister Mogens Lykketoft, når udenrigsministeren siger, at Venstres formand graver grøfterne dybere i befolkningen i udlændingspørgsmål, eller om den socialdemokratiske ordfører er enig med indenrigsminister Karen Jespersen, der, som jeg tidligere har citeret, har sagt, at Venstre er på bølgelængde med Socialdemokratiet.

Hvis ikke Socialdemokratiets ordfører kan give mig et klart svar på det, må jeg konstatere, at Socialdemokratiet taler med to tunger i udlændingebatten.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Så har vi det ordkløveri igen. Men lad mig nøjes med at sige følgende: Det er vel ikke særlig un-

derligt, at der kommer to svar på én tale, der indeholdt to standpunkter.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jeg ville såmænd være glad, hvis bare jeg fik ét svar.

Mener hr. Jan Petersen, at det er udenrigsministerens linje, der er kendetegnende for Socialdemokratiets udlændingepolitik, eller er det indenrigsministerens linje? Det kan ikke være særlig svært at svare på. Et svar, det er jeg fuldt ud tilfreds med.

Formanden:

Hr. Jan Petersen. Derefter er hr. Villy Søvnald den næste i rækken.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Som jeg dels har læst den efterhånden meget omtalte tale fra Venstres landsmøde og dels kommentarerne, kunne jeg i og for sig kun se, at indenrigsministeren svarede på et konkret afsnit, hvorimod udenrigsministeren forholdt sig til den samlede tale, og jeg kan i og for sig ikke se, at der skulle være nogen modsætning i det.

Det skulle alene være af den grund, at talen jo på en eller anden vis gik på to ben. Og forsøget på at få bukserne til at holde var ikke særlig vellykket.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Åbningsdebatten er jo altid en vigtig lejlighed til at diskutere store politiske problemstillinger og fremtiden, så det vil jeg prøve på igen. Jeg vil godt kvittere for hr. Jan Petersens løfte om, at temaer som forbedrede forhold for de ældre, syge uden indkomst, manglende bolig og barsel er de centrale temaer, når finanslovforhandlingerne går i gang.

Hr. Jan Petersen nævnte så to sammenhænge i forbindelse med barsel. Vi ser fire i SF. Den ene sammenhæng er selvfølgelig en forlængelse kædet sammen med en pasningsgaranti. Det ligger også i SF's udspil, der ikke tvinger nogen på en forlænget barsel, de ikke ønsker. Det tredje tema er forældreorloven. Det synes jeg har meget at gøre med diskussionen om de lavtlønnede grupper, nemlig sikkerheden for, at vi får en fleksibel ordning, der gør, at også lavtlønnede er i stand til at benytte sig af forældreorloven.

Jeg vil godt bede hr. Jan Petersen kommentere, om han også ser den sammenhæng.

Så var økonomiministeren oppe at nævne nødvendigheden af økonomisk sammenhæng. Det er vi som bekendt meget opmærksomme på i SF. Der er også mulighed for i forbindelse med en barselsfond at sikre, at det bliver overkommeligt at lave den forlængede barsel. Men vi er meget villige til også i SF at gå ind og kigge på finansieringen. Er der behov for en økonomisk stramning på et tidspunkt, vil vi ikke ryste på hænderne for at genindføre formueskatten.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Nu er de mere konkrete elementer i barselsprojektet selvfølgelig også noget, vi skal forhandle om, og – igen som for at understrege, at vi også kan diskutere det her – vil jeg sige til hr. Villy Søvnald, at det, der bliver spurgt til vedrørende forældreorloven, vel handler om at få hævet satsen.

I regeringens forslag, som jeg synes er et klogt forslag, bytter vi netop børnepasningsorlovsuger ud med barselsuger, og derved kommer der jo en højere sats. Det er et strategi, vi har tænkt os at forfølge. Og så har vi – og det tror jeg er meget realistisk doseret – foreslået en gradvis indfasning. Det har vi jo heller ikke lagt skjul på, og situationen nu understreger jo, at det også kan være klogt at indfase gradvist, uden dog at miste for det første den pointe, at vi går i gang nu, og for det andet, at der kan være andre fælles mål knyttet til processen, f.eks. det om pasningsgaranti, som jeg jo også selv fremhævede i min tale.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg er helt enig med den socialdemokratiske ordfører i, at de afsluttende forhandlinger ligger bedre et andet sted end i Folketingssalen. Men jeg synes, det er rart nok sådan lige at få pointerne frem, også fordi et andet regeringsparti – nu vil jeg ikke nævne navne – i går var fremme med en antydning om, at det måske var sådan, at man var nødt til at lave et langt længere stræk i indførsel af barsel. Det har hr. Jan Petersen ikke sagt noget om i dag, og jeg antager, at det er, fordi han synes, det ikke er en særlig sympatisk tanke at strække det. Det er jo lidt underligt, hvis de brede kredse i befolkningen, der har brug for nogle løft på velfærdsområderne, møder den konsekvens, at de ulykkelige begiven-

heder i USA betyder, at velfærdsordninger for dem bliver udskudt.

Vi er som sagt også villige til at finansiere de ting, der er. Det har vi jo altid været i SF, så det er ikke den diskussion. Men det er afgørende, at vi fastholder den centrale velfærdsdiskussion i den kommende tid.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg vil da gerne understrege, at regeringens forslag allerede er en gradvis indfasning, og derfor synes jeg ikke, at man kan misbruge den radikale gruppeformands udtalelser om det. Det kan fru Elisabeth Arnold selvfølgelig også selv forsvare, og jeg mener også, at det kan forsvares – det, der er sagt fra fru Elisabeth Arnolds side.

Men lad det stå klart, at der er partier, der byder offentligt. Det er også tilladt for regeringspartier. Der er partier, der byder offentligt, som er inde i denne her proces, og det er jo ikke kun regeringen, der har fået øje på, at man kan lave gratis indfasning.

Så hr. Villy Søvnald går ind i forhandlingerne, formentlig sammen med andre partier, og ud af det håber jeg der kommer et fælles og et bæredygtigt svar, så vi får påbegyndt den her vigtige opgave for børnefamilierne.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Det var nu ikke det, jeg havde tænkt mig at kommentere, men jeg føler anledning til alligevel at give en bemærkning til hr. Jan Petersens seneste synspunkt vedrørende spørgsmålet om barselorlov. Jeg synes, det efterhånden forekommer mig, at også hr. Jan Petersen forsøger at indtage flere standpunkter på én gang, men lad det nu være; det kommer vi tilbage til.

Jeg vil godt tage fat på det afsnit af hr. Jan Petersens tale, der vedrører en styrkelse af efterretningsvæsenet. Hr. Jan Petersen understreger, at det mente han var nødvendigt, og det er det også efter Kristeligt Folkepartis opfattelse i lyset af de nye opgaver, der bliver tillagt efterretningsvæsenet som følge af det, der skete den 11. september.

Det, som jeg måske synes er lidt sjovt, når hr. Jan Petersen siger, at vi også skal bekæmpe den kriminalitet, som er mere kendt – og der går jeg ud fra, at hr. Jan Petersen tænker på kriminaliteten i samfundet sådan i al almindelighed – så forekommer det mig forkert, at man ikke går ind

og siger, at det er politiet generelt, der skal styrkes, og ikke bare efterretningsvæsenerne.

Vi ved, at politiet i dag har en overarbejds-pukkel, der svarer til over 600 årsværk, som skal afspadsres, og vi ved også, at der simpelt hen ikke er tid til for politikorpset at varetage de mere basale tryghedsskabende og forebyggende opgaver, som er så nødvendige. Vil hr. Jan Petersen og Socialdemokratiet gå ind og styrke politiet også på det område?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Ja, vedrørende efterretningsvirksomheden står vi med en opgave om at forøge ressourcerne, ingen diskussion om det. Det er hr. Jann Sjursen også enig i.

Jeg synes, vi skal drøfte forholdene i politiet inden for de rammer, vi har for politiforliget, herunder også, om den implementering, kalder vi det vel, over flere år af forandringerne i politiet går efter den plan, der er lagt. Det har hr. Jann Sjursen som forligspartner i politiforliget ... – undskyld, jeg husker galt. Så er det derfor, jeg får spørgsmålet.

Ja, men så er det jo en opfordring til dem, der er med i forliget, om at se, om forliget fungerer. Jeg har ikke forberedt mig specielt på at redegøre for den del af politiforliget, men jeg vil godt sige, at jeg tror, at dansk politi også i disse år udvikler sig i den rigtige retning. Jeg synes, at vi kan se, ikke bare i statistikken, men også i den konkrete politifaglige indsats, at det er lykkedes at gå målrettet til værks, når vi er udsat for bandemiljøer. Rockerkriminaliteten har vi også fået noget greb om.

Jeg synes, at der er en række af de mål, vi sætter os for dansk politis virksomhed, som nås. Men selvfølgelig bliver den dagsorden aldrig tom, for vi lever i et dynamisk samfund, hvor dynamikken også gælder kriminalitet – desværre.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Ja, men jeg vil da opfordre hr. Jan Petersen til at studere politiforliget lidt mere – undskyld, jeg siger det så direkte.

Men når regeringen og Socialdemokratiet nu åbenbart er indstillet på at styrke efterretningsvæsenerne, og det kan der være god grund til, så synes jeg også, man bør spørge sig selv: Er det nuværende politiforlig godt nok? Er den ressourcefordeling, som politiet opnår, god nok i

forhold til at kunne dække de opgaver, som ikke bare vedrører den direkte, om jeg så må sige, konfrontationsindsats, men også til at kunne dække de tryghedsskabende og forebyggende opgaver, som er så ekstremt vigtige for politiet, hvis de ikke bare skal blive kastet ud i at optræde som bussemænd, når der skal fejtes op?

Det er det, jeg mener at politiet bliver udsat for i dag med den mangel på ressourcer, med den kæmpe overarbejds-pukkel, der rent faktisk er i dag. De gør det fremragende i dag, men de har ikke de nødvendige ressourcer, og derfor er spørgsmålet mere præcist til hr. Jan Petersen: Når nu han ønsker at revurdere ressourcetildelingen til efterretningsvæsenerne, betyder det så punkt 1: Nye penge til politiet? Betyder det punkt 2: At man er villig til også at se på politiets indsats mere generelt, om man rent faktisk har de fornødne ressourcer, eller går det godt nok, som det går i dag?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det går vel aldrig godt nok, men det går bedre. Vi har et godt politiforlig. Og det, jeg sagde, må ikke bruges til at sige, at nu skal der åbnes for politiforliget. Det skal der ikke. Det politiforlig er godt. Men det er klart, at de, der er partnere i det, skal kunne følge det. Og der er i politiforliget forskellige elementer, hvor man så følger, om det går efter det.

Jeg forstår, at det vurderes hos Rigspolitiets ledelse, at der er den bemanning, der skal være. Det konkrete omkring en opdæmning af overarbejde vil jeg ikke begive mig ud i en besvarelse af her fra talerstolen. Det kræver selvfølgelig, at jeg får lejlighed til at studere, hvordan det konkret ser ud, så hr. Jann Sjursen har også andre veje at gå videre med den diskussion, kan man sige, end med mig, for jeg er ikke forberedt på at kunne svare så specifikt på det.

Formanden:

Vi går herefter videre i ordførerrækken. Hr. Anders Fogh Rasmussen.

Anders Fogh Rasmussen (V):

Jeg vil begynde min tale med at rose statsministeren. Jeg ved godt, at statsministeren måske bliver helt forskrækket, men ret skal være ret. Den tale, som statsministeren holdt i tirsdags, var den bedste, han har holdt.

Venstre kan kun erklære sig enig i den linje, som regeringen har lagt efter den forfærdelige

terroraktion i USA den 11. september. Vi er meget tilfredse med, at regeringen har givet klar opbakning til USA i NATO, i EU og i FN. Vi støtter regeringen i, at Danmark yder sit bidrag til kampen mod terror gennem NATO. Det gælder også det indirekte bidrag ved at sende soldater til Makedonien, som kan aflaste andre lande.

Vi er tilfredse med, at regeringen har givet tilslutning til den fælles EU-indsats mod terror, og vi har forstået, at regeringen fuldt og helt vil leve op til FN's beslutninger om forstærket kamp mod terrorister. Det hilser vi med glæde.

Regeringen vil retsforfølge krigsforbrydere, der søger tilflugt i Danmark. Jeg vil godt sige det noget stærkere: De burde slet ikke lukkes ind i landet. Og det er rent ud sagt en skandale, at krigsforbrydere og andre forbrydere bare kan komme til Danmark, oven i købet uden at nogen har overblik over, hvor mange det drejer sig om, og hvor de opholder sig. Det er et resultat af regeringens slatte politik. Vi kræver, at der bliver hanket op i den slendrian, og selvfølgelig kan vi støtte, at der nu bliver udvidet adgang til at retsforfølge krigsforbrydere og andre forbrydere.

Vi vil støtte de lovforslag vedrørende terrorbekæmpelse, som regeringen har bebudet. De svarer fuldstændig til Venstres ønsker. Vi ønsker bl.a. udvidet adgang til udlevering af terrorister til strafforfølgning i udlandet. Vi ønsker strammere regler, så der ikke bliver givet opholdstilladelse til terrorister og andre, der kan være til fare for landets sikkerhed.

Politiet skal have bedre muligheder for efterforskning i terrørsager, og vi ønsker at skærpe indsatsen mod indsamling af penge, der måske går til finansiering af terrorvirksomhed. Regeringen vil også styrke efterretningstjenesterne.

Og statsministeren sagde, at det er bedre at hjælpe flygtninge i nærområderne i stedet for at fragte dem til Danmark, for ved at hjælpe i nærområderne kan vi hjælpe 20 til 30 gange mere effektivt. Jeg kan kun sige: Vi er fuldstændig enige.

I det hele taget var store dele af statsministerens tale som hentet ud af de taler, vi i flere år har holdt i Venstre, så på den baggrund er det jo ikke sært, at vi var svært tilfredse med statsministerens tale.

Glæden bliver så meget større, når vi tænker på, at regeringspartierne gang på gang har sagt nej til vore forslag, men nu har regeringen altså omvendt sig, og skam få den, der tænker ilde herom, for som skrevet står: »Der er større glæde i Himlen over én synder, som omvender sig,

end over hundrede, der ikke har omvendelse behov.«

Måske skyldes omvendelsen blot, at der snart skal være valg. Vi har jo før set, at regeringen giver løfter op til et valg og så render fra løfterne efter valget. Men jeg kan sige til regeringen: Vi vil holde de to regeringspartier benhårdt fast på løfterne.

Så er jeg også enig med statsministeren i, at vi skal fjerne grobunden for terrorisme. Men det er ikke så enkelt, at man bare kan sætte lighedstegn mellem fattigdom og terrorisme. Terrorismen skyldes først og fremmest religiøs og politisk fanatisme. Men derfor er det alligevel fornuftigt at sikre en bedre økonomisk og social udvikling i den tredje verden, og det sker først og fremmest ved, at vi giver de fattige lande fri adgang til verdensmarkedet.

Recepten er klar nok. De ulande, som klarer sig bedst, det er de lande, som har gennemført reformer med demokrati og markedsøkonomi. De lande, som klarer sig dårligst, er de lande, som er plaget af diktatur, planøkonomi og protektionisme. Frihed og åbenhed skaber fremgang og velstand. Undertrykkelse og lukkethed skaber tilbagegang og fattigdom. Sådan er det.

Lad os tage fat på de store udfordringer, for det er en stor opgave. Effektive løsninger kræver nemlig, at alle verdens lande står sammen om den opgave. Men vi kan godt, hvis viljen er til stede. Og vi har en god mulighed i forbindelse med det store verdenstopmøde i Johannesburg i efteråret 2002.

Det er jo så i øvrigt i samme periode, at Danmark har formandskabet i EU. Den position bør Danmark benytte til at sætte sig i spidsen for at udarbejde en global pagt. Vi skal sigte på en aftale mellem alle verdens lande om en forstærket indsats for at bekæmpe sult og fattigdom, sygdom og forurening.

Jeg vil godt pege på nogle hovedpunkter i en sådan global pagt. Den bør indeholde en forpligtelse til at nedbryde alle toldmure og afvikle alle handelshindringer i hele verden. I den forbindelse bør vi også indgå en global aftale om gensidig afvikling af subsidier til landbrug over hele kloden. Den mest effektive hjælp til ulandene er at give dem fuldstændig fri adgang til verdensmarkedet.

Den globale pagt bør også indeholde miljøaftaler, så økonomisk vækst i ulandene kan gå hånd i hånd med beskyttelse af miljøet. Men så er det også vigtigt, at vi skærper kravene til de

mokrati og menneskerettigheder i udviklingslandene.

De rige lande skal forpligte sig til at leve op til FN's målsætning om at yde 0,7 pct. af bruttonationalproduktet i udviklingsbistand, og samtidig bør der indgås aftaler om afskrivning af ulandenes gæld. Men til gengæld bør vi stille krav til ulandene om sunde, økonomiske reformer. Og ethvert land, der ønsker at modtage bistand, skal indvilge i at give dets borgere fri adgang til f.eks. Internettet og fri adgang til nyheder og informationer uden barrierer, uden unødige hindringer og uden censur fra regeringens side.

Se, det er nogle liberale bud på indholdet i en sådan global pagt eller aftale. Den skal altså bestå i, at de rige lande vedkender sig deres ansvar for at hjælpe de fattige lande i gang med en selv bærende, økonomisk udvikling, men samtidig skal udviklingslandene forpligte sig til at indføre samfundsmodeller, der bygger på frihed, på demokrati og på respekt for menneskerettigheder.

Jo, statsministeren sagde det om sikkerhed og terrorbekæmpelse, som skulle siges i den nuværende situation. Derimod sagde statsministeren ikke det, som burde siges om en anden sag, der optager mange mennesker, nemlig udlændingepolitikken. Der er brug for en politik, som kan skabe et bedre forhold mellem udlændinge og danskere. Det kræver en ny udlændingepolitik, en politik, som er i overensstemmelse med det brede flertal i den danske befolkning.

Allerede nu kan jeg høre de politisk korrekte råbe op om, at vi sandelig ikke må blande terror og udlændingepolitik sammen, men jeg vil godt sige, at jeg aldeles ikke blander terror og udlændingepolitik sammen. Jeg tager fat på et nyt emne nu. Det forhold, at der har fundet en forfærdelig terroraktion sted, skal da ikke forbyde os at diskutere et emne, som trænger til at blive diskuteret, et emne, som Venstre i øvrigt gang på gang har rejst, også længe før terrortragedien. Det er altså typisk, at der nu er nogle, som vil kvæle en ubelejlig debat ved at henvise til nogle selvskabte normer om, at vi skam ikke må diskutere udlændingepolitik efter terrortragedien.

Situationen er jo den, at flere og flere danskere er dybt og ægte bekymret over den slappe udlændingepolitik, som vi har ført. Der er flere og flere, som spørger sig selv: Hvad er det, der er ved at ske med det danske samfund? Hver ottende nyfødt i Danmark har en mor med udenlandsk baggrund. I visse kommuner er mere end hver tredje nyfødt barn af en udenlandsk mor. I

et stigende antal skoler og institutioner er danske børn i mindretal. Mindre end halvdelen af indvandrerne er i arbejde, flere og flere er på bi-stand. Næsten halvdelen af de personer, der bliver anholdt og fængslet for virkelig grove forbrydelser i København, er udlændinge. To ud af tre anmeldte voldtægter i København bliver begået af udlændinge. Der er stadig flere eksempler på, at store grupper unge indvandrere fejlt lokker politiet i baghold og angriber betjentene. Der er bykvarterer i Danmark, hvor politiet nu kun kan patruljere med omfattende forstærkning.

Se, de ting, jeg har nævnt her, er kendsgerninger, der kan belyses med tal og statistik, kendsgerninger, som skal åbent frem, kendsgerninger, som bekymrer flere og flere, kendsgerninger, som vi har en pligt til at forholde os til.

Jeg vil da gerne spørge: Hvad har regeringen egentlig tænkt sig at gøre ved disse problemer?

Venstres svar er klart: Der er brug for en ny politik. Der er brug for en fast og fair udlændingepolitik, en mere håndfast politik, hvor vi konsekvent siger nej til asylfup, kriminalitet og misbrug af offentlige ydelser, men også en fair politik, hvor vi rækker hånden frem til dem, der vil arbejde og yde et positivt bidrag til det danske samfund.

Vi står i en situation, hvor vi må sige: Vi er nødt til at begrænse antallet af udlændinge, som kommer til Danmark. Vi kan efterhånden ikke gabe over det store antal, som kommer til vort land. Vi må begrænse tilstrømningen, og det vil så give os kræfter til at gøre mere for de indvandrere, som allerede er her. De skal i arbejde og væk fra bistand.

Jeg vil godt understrege, at jeg siger også dette her af hensyn til de mange indvandrere, som hver dag arbejder hårdt på at skabe sig en tilværelse i Danmark. Jeg har ved flere lejligheder haft møder med repræsentanter for indvandrerne, senest som æresgæst, da pakistanerne i Danmark fejrede deres nationaldag.

Jeg vil godt sige, at det var en meget, meget positiv oplevelse. Jeg respekterer deres indsats for at skabe sig en tilværelse i deres nye land, og lad os aldrig glemme, at langt de fleste indvandrere har et stærkt ønske om at blive integreret i det danske samfund. De tager lige så kraftigt afstand fra vold og terrorisme, som vi andre gør, og derfor vil jeg også gerne understrege: Kampen mod terroren er ikke en kamp mod muslimer eller mod islam. Det er en kamp mod terrorisme – hverken mere eller mindre.

Sådan ser det meget store flertal af indvandrere heldigvis også på det, men deres dagligdag og hele tilværelse bliver forpestet af de fanatiske og fundamentalistiske grupper, de kriminelle udlændinge og asylsnydere, for de grupper er med til at give et forkvaklet billede af alle indvandrere, og på den måde bliver der skabt modsætninger og spændinger mellem danskere og indvandrere. Det er til skade for hele det danske samfund.

Også derfor er vi nødt til at stramme op. Sandheden er jo, at mange indvandrere har den samme opfattelse, og derfor skal jeg heller ikke skjule, at det var med stor forbløffelse, at jeg i går så, at den radikale gruppeformand, fru Elisabeth Arnold, til pressen bl.a. udtalte følgende: »Anders Fogh Rasmussen helmer ikke, før den sidste brunøjede er smidt ud af landet.«

Det sagde fru Arnold. Lad være, at så skulle halvdelen af min familie smides ud, men alle ved jo, at det er lodret usandt, at det er aldeles vrøvl, og jeg er nødt til at sige det ligeud: Det er typer som fru Arnold og andre halalhippier, der er med til at grave grøfter i udlændingebatten. Fru Arnold forholder sig slet ikke til de kontante kendsgerninger. Fru Arnold afviser debatten ved bare at vrænge et »æh bæh, du vil bare smide alle udlændinge ud.« Altså på den måde kommer vi jo overhovedet ikke videre.

Jeg synes, at fru Arnold burde lytte til sin partifælle Naser Khader. Forleden sagde han til Berlingske Tidende, at vi har været for naive og set gennem fingre med, at der er grupper af udlændinge, som ikke respekterer de værdier, vort samfund bygger på, grupper, som reelt ikke er blevet og ikke ønsker at blive ordentlig integreret. Det svarer til, hvad jeg hører fra mange indvandrere. De synes, at vi er for blødsødne og naive. Det burde fru Arnold lytte til.

Til gengæld har det glædet mig at se, at en række socialdemokratiske borgmestre bakker op om en stramning af udlændingepolitikken, og vi vil gerne fra Venstres side række hånden frem til et samarbejde med dem om de nødvendige stramninger. Det er en fast og fair udlændingepolitik, der er brug for. Et meget bredt flertal i befolkningen ønsker en opstramning. Bekymringen over den slappe udlændingepolitik rækker langt ud over, hvad folk stemmer ved valgene.

Tiden er ikke til at grave grøfter. Opgaven er derimod at skabe et bredt flertal i Folketinget for de helt nødvendige stramninger. Venstre og Det Konservative Folkeparti har fremsat 15 forslag til stramning af udlændingeloven. Vi lægger

dem frem til fri forhandling i Folketinget, og vi indbyder alle partier til et samarbejde både før og efter det valg, som kommer.

Jeg så gerne, at vi kunne indgå en bred aftale om de nødvendige stramninger. Jeg så gerne, at såvel Socialdemokratiet som Dansk Folkeparti kunne indgå i en sådan aftale, men også gerne andre, hvis de vil. Der er i befolkningen et stærkt ønske om, at et meget bredt flertal på Christiansborg kan enes om en langsigtet udlændingepolitik, en politik, som kan skabe tryk-
hed i befolkningen.

Lad mig slutte med at sige, at i det hele taget vil Venstre lægge op til et bredt samarbejde. Om få uger skal finansloven for 2002 være på plads. Venstre går til disse forhandlinger med det ønske, at vi kan indgå aftaler med regeringen. Jeg advarer regeringen imod blokpolitik med venstrefløjen om højere skatter, sådan som det skete med pinsepakken og de to seneste finanslove. Der er tværtimod brug for at sænke virksomhedernes omkostninger for at sikre en god beskæftigelse, og der er brug for et bredt flertal bag en robust finanspolitik.

I løbet af de næste 5 måneder skal vi have folketingsvalg. Venstre går til valg med det sigte at skaffe landet en ny regering. Der er brug for at forbedre og udvikle det danske velfærdssamfund. Ventelisterne til sygehusene skal væk, de ældre skal have en bedre omsorg, familierne skal have mere tid til børnene, udlændingepolitikken skal strammes op, retspolitikken skal være mere håndfast, og vi skal have stoppet skatternes himmelflugt.

Der er brug for reformer, men det skal være reformer, der går hånd i hånd med tryk-
hed for den enkelte og for familierne. Derfor vil Venstre også lægge vægt på, at en ny borgerlig/liberal regering stræber efter et bredt samarbejde, for de nødvendige reformer bliver nu engang mest holdbare og giver mest tryk-
hed, hvis der står et bredt flertal bag.

Formanden:

Der er fire, der har meldt sig med korte bemærkninger, nemlig hr. Keld Albrechtsen, fru Mimi Jakobsen, hr. Peter Skaarup og fru Elisabeth Arnold, men før de får ordet, vil der blive en pause.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.56

Mødet genoptaget kl. 13.00

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Medlemmer af Folketinget Kristian Jensen (V), Jens Vibjerg (V), Knud Erik Kirkegaard (KF), Klaus Kjær (DF) og Ole M. Nielsen (KRF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af organisationsfriheden.

(Beslutningsforslag nr. B 21).

Medlemmer af Folketinget Aage Frandsen (SF), Margrete Auken (SF) og Holger K. Nielsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om åbenhed i partiernes regnskaber.

(Beslutningsforslag nr. B 22).

Medlemmer af Folketinget Ivar Hansen (V), Ole Løvig Simonsen (S), Henning Grove (KF), Margrete Auken (SF) og Poul Nødgaard (DF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsordenen for Folketinget. (Maksimumsgrænse for længden af forslag til vedtagelse).

(Beslutningsforslag nr. B 23).

Medlemmer af Folketinget Mariann Fischer Boel (V), Svend Aage Jensby (V), Kristian Jensen (V), Flemming Hansen (KF), Brian Mikkelsen (KF), Klaus Kjær (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Sonja Albrink (CD) og Kim Behnke (UP) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af mulighed for straksafskrivning af edb-hardware.

(Beslutningsforslag nr. B 24).

Medlemmer af Folketinget Mariann Fischer Boel (V), Svend Aage Jensby (V), Kristian Jensen (V), Flemming Hansen (KF), Brian Mikkelsen (KF),

Sonja Albrink (CD) og Kim Behnke (UP) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af efterbeskatningen af nøglemedarbejdere omfattet af kildeskattelovens § 48 E.

(Beslutningsforslag nr. B 25).

Medlemmer af Folketinget Anni Svanholt (SF), Anne Baastrup (SF), Aage Frandsen (SF) og Kristen Touborg (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at amterne overtager statens udgifter til sygedagpenge.

(Beslutningsforslag nr. B 26).

Medlemmer af Folketinget Villy Søvnald (SF), Anne Baastrup (SF) og Aage Frandsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forhøjelse af den statslige refusion af kommunale udgifter til førtidspension.

(Beslutningsforslag nr. B 27).

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af indsatsen for de svageste i samfundet.

(Beslutningsforslag nr. B 28).

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en ny model for offentligt tilskud til adoption af udenlandske børn.

(Beslutningsforslag nr. B 30).

Medlemmer af Folketinget Anne Baastrup (SF), Aage Frandsen (SF) og Villy Søvnald (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af forvaltningsdomstole, ændring af klagebehandlingen i forbindelse med tilkendelse af sociale ydelser og præcisering af den sociale lovgivning.

(Beslutningsforslag nr. B 29).

Medlemmer af Folketinget Villy Søvnald (SF) og Anne Baastrup (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et socialpolitisk råd.

(Beslutningsforslag nr. B 31).

Medlemmer af Folketinget Flemming Kofod-Svendsen (KRF), Frank Dahlgaard (KRF), Ole M. Nielsen (KRF), Jann Sjursen (KRF) og Tove Videbæk (KRF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om 1 års barselorlov.

(Beslutningsforslag nr. B 32).

Forslag til folketingsbeslutning om at sikre lønmodtagere og arbejdsgivere ret til at indgå aftaler om deltid.

(Beslutningsforslag nr. B 33).

Medlemmer af Folketinget Gitte Lillelund Bech (V), Else Winther Andersen (V), Knud Erik Kirkegaard (KF) og Brian Mikkelsen (KF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af kommunernes pligt til at tilbyde modersmålsundervisning.

(Beslutningsforslag nr. B 34).

Medlemmer af Folketinget Christian H. Hansen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Birthe Skaarup (DF) og Peter Skaarup (DF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at afskaffe modersmålsundervisning i den danske folkeskole.

(Beslutningsforslag nr. B 35).

Medlemmer af Folketinget Gitte Lillelund Bech (V), Helga Moos (V), Knud Erik Kirkegaard (KF), Brian Mikkelsen (KF), Christian H. Hansen (DF) og Jann Sjursen (KRF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af den regionale uddannelses- og forskningsindsats.

(Beslutningsforslag nr. B 36).

Medlemmer af Folketinget Gitte Lillelund Bech (V), Else Winther Andersen (V), Knud Erik Kirkegaard (KF), Brian Mikkelsen (KF) og Christian H. Hansen (DF) har meddelt mig at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om sammenlægning af AMU-centre og erhvervsskoler.

(Beslutningsforslag nr. B 37).

Medlemmer af Folketinget Gitte Lillelund Bech (V), Brian Mikkelsen (KF) og Christian H. Hansen (DF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om øget gennemsligtighed og åbenhed i uddannelsessektoren.

(Beslutningsforslag nr. B 40).

Medlemmer af Folketinget Søren Søndergaard (EL) og Holger K. Nielsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om det russiske styres overgreb i Tjetjenien og om regeringens anstrengelser for at få lagt pres på Rusland for at få stoppet disse overgreb?«

(Forespørgsel nr. F 10).

Justitsministeren (Frank Jensen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om visse spørgsmål i forbindelse med embedsmænds rådgivning og bistand til regeringen og dens ministre.

(Redegørelse nr. R 2).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling torsdag 8. november 2001.

Retsudvalget har afgivet beretning om ændring af reglerne for kasinoers optælling, beretning nr. 6. Eksemplarer er omdelt.